

Svenska försäkringsförmedlarnas förening

Sfm:s yrkesetiska riktlinjer för försäkringsförmedlare

Antagna av Sfm:s styrelsen den 28 januari 2011

Innehållsförteckning

1.	Godförsäkringsförmedlingssed.....	3
2.	Yrkeskompetens.....	4
3.	Styrning och kontroll av verksamheten.....	4
4.	Försäkringsförmedlarens förhållande till kunden, intressekonflikter.....	4
5.	Försäkringsförmedlarens förhållande till kollegor och andra konkurrenter på marknaden.....	5
6.	Försäkringsförmedlarens förhållande till försäkringsbolag och andra aktörer på marknaden som berörs av förmedlarens verksamhet	5
7.	Försäkringsförmedlarens förhållande till Sfm, offentliga organ och media	5
8.	Informations- och dokumentationsplikt.....	6
	Information om förutsättningarna för försäkringsförmedlingen.....	6
	Informationens form.....	6
	Dokumentationsskyldighet.....	6
9.	Transparens vid redogörelse av erhållen ersättning från kund.....	6
	Information om priset och fakturering	6
	Riskavtal och incitamentsavtal.....	6
	Sedvanliga betalningsmedel.....	7
10.	Diskretionsplikt och tystnadsplikt.....	7
11.	Personuppgiftslagen.....	7
12.	Ansvarsförsäkring.....	8
13.	Behandling av tillgångar som tillhör kunden.....	9
14.	Försäkringsförmedlares marknadsföring.....	9
15.	Försäkringsförmedlares förhållande till mutor och bestickning.....	9
16.	Penningtvätt.....	10
17.	Insiderinformation.....	10
18.	EU-sanktioner.....	11
19.	Gränsöverskridande verksamhet.....	11

Bakgrund

Försäkringsförmedlaren är en aktör som har stor betydelse för den finansiella marknaden. Genom sina tjänster bistår försäkringsförmedlaren både företag och privatpersoner med att välja rätt försäkringar och placeringar. De yrkesetiska riktlinjerna är avsedda att främja ett sunt agerande inom försäkringsförmedlarkåren och därigenom värna förtroendet för denna.

En försäkringsförmedlare ska vara noggrann och i sitt utövande av försäkringsförmedling eftersträva god ordning och professionalitet. Dessa riktlinjer har som syfte att vara en hjälp till försäkringsförmedlaren i dennes dagliga verksamhet. Medlem i Sfm är skyldig att ta del av och agera i enlighet med dessa riktlinjer och efterföljande uppdateringar. Riktlinjerna är inte uttömmande och får inte uppfattas som att allt som inte omnämns i riktlinjerna är tillåtet.

Sfm har försökt att i möjligaste mån inte upprepa sådant som regleras i lag, föreskrifter och Sfm:s stadgar. För tydlighetens skull är det dock i vissa fall lämpligt med en hänvisning till den reglering som finns på området.

De yrkesetiska riktlinjerna ska ge vägledning i första hand om hur försäkringsförmedlaren ska agera på ett etiskt godtagbart sätt. Vad som är etiskt korrekt kan naturligtvis förändras över tiden, varför dessa yrkesetiska riktlinjer inte är statiska och kan komma att revideras. Det är även av största vikt att försäkringsförmedlaren gör en bedömning av det etiskt korrekta i varje enskilt fall.

1. God försäkringsförmedlingssed

En försäkringsförmedlare är enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skyldig att i sin verksamhet iakttä god försäkringsförmedlingssed och med tillbörlig omsorg ta till vara kundens intressen. Det anges i lagen om försäkringsförmedling att förmedlaren ska anpassa sin rådgivning efter kundens önskemål och behov samt rekommendera lösningar som är lämpliga för kunden. Utförs förmedlingen på grundval av en opartisk analys, är förmedlaren även skyldig att lämna rådgivning efter en analys av ett tillräckligt stort antal försäkringsavtal på marknaden. Är kunden en konsument har förmedlaren även en avrådningsplikt, för det fall en åtgärd inte kan anses lämplig med hänsyn till konsumentens behov, ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter.

God försäkringsförmedlingssed definieras inte ytterligare i lagen, utan innebörden av begreppet utvecklas över tiden genom bl.a. branschpraxis, domar och beslut från myndigheter. Försäkringsförmedlaren ska vid utövandet av försäkringsförmedling alltid göra en bedömning av sitt agerande om det stämmer överens med god försäkringsförmedlings-sed. För utförligare information om vad som avses med god försäkringsförmedlings-sed, ta del av vår informationsskrift "God försäkringsförmedlings-sed" som finns på Sfm:s hemsida www.sfm.se.

2. Yrkeskompetens

Enligt Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2005:11) och allmänna råd om försäkringsförmedling ska den som ska förmedla försäkringar ha en kunskap som till sitt innehåll och sin nivå är anpassad till den verksamhet som ska utövas och de försäkringar som ska förmedlas. Kunskaperna ska även uppdateras när så behövs och försäkringsförmedlaren ska även kunna visa att kunskaperna är testade.

Det är viktigt att förmedlaren enbart förmedlar försäkringar i enlighet med det tillstånd som förmedlaren har och att man enbart är verksam inom områden som man behärskar. Försäkringsförmedlaren är skyldig att upprätthålla och utveckla sin yrkeskompetens så att kunskapen är aktuell och lever upp till de krav som ställs i Finansinspektionens föreskrifter.

3. Styrning och kontroll av verksamheten

Företagsledningen i ett försäkringsförmedlarbolag ansvarar för att bolaget och de anställda iaktar de regler som följer av lag, förordningar och föreskrifter på området. Företagsledningen ska verka för en god styrning och kontrollkultur samt tillhandahålla adekvata funktioner för styrning och kontroll och kan för detta hämta vägledning ur Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2005:1) om styrning och kontroll av finansiella företag.

Interna regler för styrning och kontroll av verksamheten ska upprättas och efterlevas i verksamheten. Reglerna och rutinerna ska säkerställa att verksamheten bedrivs i enlighet med de lagar och andra bestämmelser som är tillämpliga på området. Reglerna ska anpassas efter den typ av verksamhet som bedrivs. Sfm har tagit fram en mall som kan användas vid framtagandet av dessa regler.

4. Försäkringsförmedlarens förhållande till kunden, intressekonflikter

Försäkringsförmedlaren ska skriftligen avtala med kunden om villkoren för uppdraget. När förmedlaren åtar sig ett uppdrag är det också viktigt att komma ihåg att enligt Sfm:s stadgar får en medlem enbart ge råd och förmedla eller marknadsföra produkter eller tjänster inom områden som förmedlaren har god kunskap om och insikt i. Förmedlaren bör därför tacka nej till sådana uppdrag som omfattar områden som förmedlaren inte behärskar.

En försäkringsförmedlare ska alltid sätta kundens intressen i första hand. Vid intressekonflikter måste kundens intressen gå före. Intressekonflikter kan uppstå om försäkringsförmedlarens intressen skiljer sig från kundens intressen. Försäkringsförmedlarens affärsmässiga eller privata intressen får inte leda till att kunden får ett sämre eller vilseledande råd. Genom att sätta kundens intressen först, undviker försäkringsförmedlaren att hamna i intressekonflikter.

Det strider mot god försäkringsförmedlingssed att vilseleda en kund genom felaktig marknadsföring eller missvisande information om de produkter som förmedlas.

5. Försäkringsförmedlarens förhållande till kollegor och andra konkurrenter på marknaden

Försäkringsförmedlaren ska med kundens bästa för ögonen verka för att konkurrensen om kunder sker i former som bevarar allmänhetens förtroende för försäkringsförmedlare och uppskattning av värdet av försäkringsförmedlarens verksamhet.

Konkurrensen om kunder ska ske med beaktande av god marknadsföringssed och med respekt för att kunden beslutar om val av förmedlare och byte av förmedlare. Om kunden byter förmedlare ska den förmedlare som förlorar förmedlingsuppdraget i kundens intresse tillse att kunden till den nya försäkringsförmedlaren kan överlämna information som tillhör kunden men innehas av tidigare förmedlare.

Försäkringsförmedlaren ska tillämpa sådana principer för behandling och arkivering av kundernas information att uppgifter som inte lämnas ut vid uppdragets avslutande på begäran kan utlämnas vid senare tillfälle till kunden.

6. Försäkringsförmedlarens förhållande till försäkringsbolag och andra aktörer på marknaden som berörs av förmedlarens verksamhet

Försäkringsförmedlaren ska med kundens bästa för ögonen lämna försäkringsbolag och andra aktörer på berörda marknader den information och det biträde i övrigt som krävs för genomförande av kundens uppdrag.

Uppgifter som lämnas om kundens förhållanden enligt föregående stycke ska vara riktiga. De ska lämnas endast i den omfattning som behövs för uppdraget. Kunden ska hållas informerad om vilka försäkringsbolag och andra aktörer som förmedlaren samarbetar med.

7. Försäkringsförmedlarens förhållande till Sfm, offentliga organ och media

Försäkringsförmedlaren ska iaktta lojalitet mot Sfm och verka för de ändamål som anges i föreningens stadgar. Frågor och framställningar från Sfm ska besvaras i den omfattning som kundens sekretesskrav inte lägger hinder i vägen.

Försäkringsförmedlaren ska även i sin verksamhet iaktta gällande rätt och ett korrekt förhållningssätt mot tillsynsmyndighet och andra av förmedlingsverksamheten berörda myndigheter.

Försäkringsförmedlaren ska i förhållande till media verka för att förtroendet för förmedlingsverksamheten upprätthålls. Vid frågor från media angående kunds förhållanden ska kundens krav på sekretess iakttas och särskilt uppmärksammas om media ska hänvisas direkt till kunden för svar på de frågor media ställer.

8. Informations- och dokumentationsplikt

Lagen (2005:405) om försäkringsförmedling innehåller regler kring inhämtande av information och dokumentation som ska lämnas till kunden. Förmedlaren ska se till att verksamheten är anpassad till och lever upp till informations- och dokumentationskraven. Kopia av ifylld dokumentation ska förvaras och arkiveras hos förmedlaren i enlighet med gällande regler.

Information om förutsättningarna för försäkringsförmedlingen

Försäkringsförmedlaren ska inom rimlig tid innan ett försäkringsavtal ingås lämna information till kunden om huruvida förmedlaren ger råd på grundval av opartisk analys, har genom avtal åtagit sig att förmedla försäkringar för ett eller flera försäkringsföretags räkning eller förmedlar försäkring från ett eller flera försäkringsföretag.

Informationens form

Informationen ska lämnas i läsbar och varaktig form samt vara begriplig. Informationen ska vara klar och begriplig inte bara till sitt innehåll, t ex genom att onödiga facktermer undviks, utan även till sin struktur. Informationen ska i normalfall lämnas på svenska. Informationen får lämnas muntligen om kunden begär det, försäkringen förmedlas per telefon eller omedelbart försäkringsskydd är nödvändigt. Förmedlaren ska dock snarast efter förmedlingstillfället komplettera med skriftlig information. Försäkringsförmedlaren ska också vidarebefordra sådan information om försäkringen som ett försäkringsföretag är skyldigt att lämna till försäkringstagaren.

Dokumentationsskyldighet

Försäkringsförmedlaren ska dokumentera vad som förekommit vid förmedlingstillfället och lämna informationen till kunden.

9. Transparens vid redogörelse av erhållen ersättning från kund

Information om priset och fakturering

Försäkringsförmedlaren är skyldig att informera kunden om priset för försäkringsförmedlingen eller grunderna för hur priset bestäms och om provision eller annan ersättning kan påräknas bli betald av annan än kunden. Det är viktigt att kunden informeras korrekt om försäkringsförmedlarens ersättning. All form av ersättning som försäkringsförmedlaren mottar både på kort och lång sikt ska redovisas för kunden.

Arvode får debiteras genom delfaktura, a conto-faktura eller fakturering före eller efter avslutande av uppdraget. Ersättning kan också uppbäras i form av servicearvode eller provision från försäkringsgivaren.

Riskavtal och incitamentsavtal

En förmedlare får inte med kunden ingå ett arvodesavtal som ger rätt till en kvotdel av uppdragets resultat, utan att säkerställa att kunden förstått den förmedlade produktens omfattning. Ett avtal som innebär att förmedlaren tar en ekonomisk risk i utfallet av saken får inte innebära att förmedlarens ekonomiska egenintresse i saken blir oproportionerligt eller på annat sätt kan inverka negativt på förmedlarens utförande av uppdraget.

Sedvanliga betalningsmedel

Förmedlaren får endast uppbära ersättning i sedvanliga betalningsmedel. Debiterat arvode behöver inte specificeras, men förmedlaren är skyldig att på begäran lämna kunden redogörelse för utfört arbete.

10. Diskretionsplikt och tystnadsplikt

En förmedlare är skyldig att iaktta diskretion om sina kunders angelägenheter. I Sfm:s stadgar anges att förmedlaren ska ”se till att uppdragsgivares och intressenters förhållanden inte obehörigen röjs”. En förmedlare får inte utan skäl göra sig underrättad om ärenden som förekommer på det förmedlarföretag där förmedlaren är verksam, men som förmedlaren själv inte arbetar med.

Ingen information ska spridas till allmänheten, vilket inkluderar alla personuppgifter som förmedlaren har tillgång till i sin verksamhet. Personuppgifter får enbart spridas till sådana parter som godkänts vid insamlandet av personuppgiften. Personuppgifterna får också användas enbart för att fullgöra det syfte som angavs vid insamlandet av personuppgiften.

Vill förmedlaren i marknadsföring eller annan information ange kundreferenser ska kunden dessförinnan ha lämnat sitt medgivande till detta. Försäkringsförmedlaren ska se till att all personal iakttar diskretion beträffande information om kunder och personuppgifter.

11. Personuppgiftslagen

Försäkringsförmedlaren är skyldig att i sin verksamhet se till att det finns kontroller och rutiner för hur man behandlar personuppgifter. Förmedlaren ska alltid informera den registrerade vid insamlingen av personuppgifterna om syftet och ändamålet med behandlingen. Även annan information som enligt lag ska lämnas till den registrerade ska anges.

Förmedlaren bör kontrollera om denne behandlar s.k. känsliga personuppgifter. Känsliga personuppgifter definieras i personuppgiftslagen som uppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, eller medlemskap i fackförening. I detta inkluderas även personuppgifter som rör hälsa eller sexualliv. För att behandling ska kunna ske av känsliga personuppgifter krävs i regel samtycke, vilket i sådana fall ska inhämtas av kunden.

Försäkringsförmedlaren ska iaktta de lagar och föreskrifter som rör behandlingen av personuppgifter och ska se till att personuppgifter förvaras på ett säkert sätt. Det är viktigt att förmedlaren genomför gallring av behandlade personuppgifter så att personuppgifter som inte längre är nödvändiga att behandla raderas.

12. Ansvarsförsäkring

För att få tillstånd att utöva försäkringsförmedling måste förmedlaren i sin verksamhet ha en ansvarsförsäkring. Försäkringsförmedlaren ska se till att ansvarsförsäkringen är anpassad till verksamheten och har den omfattning som krävs i förordningen (2005:411) om försäkringsförmedling. Förmedlaren är skyldig att vidmakthålla försäkringsskyddet genom att iakttä för försäkringen gällande villkor.

En försäkringsförmedlare som inte är anknuten försäkringsförmedlare ska informera om

- försäkringsgivare (inkl firma, postadress, e-post, telefon)
- att skadelidanden kan rikta krav direkt mot försäkringsgivare, om denne inte får ersättning direkt från den försäkrade försäkringsförmedlaren
- den tid inom vilken ett krav måste framställas till försäkringsgivare
- högsta försäkringsbeloppet per skada och år.

För anknuten försäkringsförmedlare gäller istället att informera om försäkringsgivarens ansvar enligt 6 kap 1 § andra stycket lagen om försäkringsförmedling.

Förslagsvis lämnas ovan information skriftligt i samband med att kunden undertecknar fullmakt med försäkringsförmedlaren. Informationen kan dock lämnas muntligt. Då gäller endast krav på att försäkringsförmedlaren bara informerar kunden om vilken försäkringsgivare som meddelat ansvarsförsäkringen samt dess firma. För dessa fall gäller dock att all ovanstående information måste finnas med i den information som lämnas *efter* det att försäkringsavtal har ingåtts.

Om försäkringsförmedling och annan verksamhet drivs i samma företag, till exempel värdepappersrörelse, bör förmedlaren klart ange när denne utövar annat än den försäkrade försäkringsförmedlingen, till exempel investeringsrådgivning avseende strukturerade produkter som inte ligger inom ramen för förmedling av försäkring eller fondandelar.

En registrerad försäkringsförmedlare får med stöd av sin registrering förmedla försäkringar inom hela EES. Detta område omfattar, förutom EU, även Norge, Island och Liechtenstein och försäkringen omfattas också av motsvarande område. En förutsättning är dock att förmedlaren dessförinnan anmäler detta till Finansinspektionen.

Verksamheten kan utövas från en filial i det andra landet eller genom gränsöverskridande verksamhet från Sverige. En utländsk försäkringsförmedlare från ett annat land inom EES får förmedla försäkringar i Sverige om det andra landets myndigheter har anmält detta till Finansinspektionen. Verksamheten kan utövas från filial här eller genom gränsöverskridande verksamhet från det andra landet. En utländsk förmedlare från ett land utanför EES får med Finansinspektionens tillstånd förmedla försäkringar i Sverige från en filial här.

13. Behandling av tillgångar som tillhör kunden

Pengar och andra tillgångar som försäkringsförmedlaren får ta hand om för kundens räkning ska hållas avskilda från egna tillgångar. Avskiljandet bör ske utan dröjsmål.

Det är viktigt att förmedlaren har rutiner som säkerställer att kundens tillgångar hålls avskilda från den egna verksamheten.

14. Försäkringsförmedlares marknadsföring

Försäkringsförmedlare ska vid marknadsföring av förmedlingstjänsterna iaktta måttfullhet och god marknadsföringssed. Vid marknadsföringen ska särskilt beaktas att konkurrenter behandlas med respekt och att förmedlarens egen lämplighet och kompetens beskrivs sakligt.

Försäkringsförmedlare ska iaktta återhållsamhet och saklighet när uppgifter lämnas om de rekommendationer och val som förmedlaren gjort för kunds räkning och vid beskrivning av det ansvar förmedlaren har för sin förmedling och verksamhet.

All marknadsföring ska utformas i enlighet med god marknadsföringssed och får inte vara vilseledande. Vad som är god marknadsföringssed framgår bl.a. av praxis från Marknadsdomstolen och även genom råd och riktlinjer från myndigheter. Genom en omfattande praxis har principen att påståenden i marknadsföringen ska kunna bevisas av näringsidkaren fastslagits. Godtagbar bevisning ska finnas redan när marknadsföringsåtgärden vidtas.

15 . Försäkringsförmedlares förhållande till mutor och bestickning

Försäkringsförmedlare och anställd hos försäkringsförmedlare ska beakta gällande straffrättsliga regler om mutor och bestickning. Av reglerna i Brottsbalken följer att det vid utförande av ett uppdrag inte är tillåtet att motta muta eller annan otillbörlig ersättning. Ersättning för uppdraget ska uttas av förmedlaren från kunden eller, i förekommande fall, från försäkringsbolaget. Inte heller ska förmedlaren eller anställd hos denne motta ersättning i andra former än som avtalats för uppdraget.

Alla ersättningar till anställd hos försäkringsförmedlaren, eller all ekonomisk välvilja som visas sådan anställd, i form av representation, gåvor, resor eller annat, kan föranleda mottagaren av denna ekonomiska välvilja att se till det egna ekonomiska intresset före arbetsgivarens och kundens intresse. Om så sker finns risk att mutbrott föreligger.

Särskild risk föreligger att välviljan ska bedömas som brottslig om gåvor lämnas till högre belopp, vid högtidsdagar, i form av konst eller sprit. Samma risk föreligger när resor erbjuds utan samband med förmedlingsuppdraget. De resor och kostnader i övrigt som ett förmedlingsuppdrag medför bör försäkringsförmedlaren ansvara för.

Försäkringsförmedlarna bör verka för att regler och riktlinjer angående mutor och bestickning antas i verksamheten och förmedlas till de anställda. Vid tveksamhet kan kontakt tas med Institutet mot Mutor och Bestickning.

16. Penningtvätt

Livförmedlare omfattas av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen). Försäkringsförmedlaren ska se till att riskbedöma sin verksamhet och Sfm rekommenderar att en sådan riskbedömning finns i ett skriftligt dokument. Riskbedömningen tar sikte på hur pass stor risk det är att verksamheten kan komma att utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Hänsyn tas till typ av bransch, produkter, tjänster och företagets storlek och komplexitet. Riskbedömningen ska ses över och uppdateras vid behov, och utgör grunden för förmedlarens fortsatta arbete med penningtvätt. Med utgångspunkt i riskbedömningen ska det även upprättas interna regler och rutiner, som ska tjäna som stöd i verksamheten, för att säkerställa att lagen efterlevs.

Försäkringsförmedlare som omfattas av penningtvättslagen ska vara noggranna och vaksamma på vilka kundrelationer man har. Lämpliga åtgärder ska vidtas för att säkerställa att det inte föreligger risk för penningtvätt och finansiering av terrorism vid kontakt med kunder. Förmedlaren bör sätta sig in i rekommendationer från Finansinspektionen och andra organ om vilka länder, organisationer o.s.v. som inte är acceptabla att samarbeta med ur penningtvättssynpunkt. Det är viktigt att förmedlaren inte befattar sig med medel som härrör ur illegal verksamhet eller med medel som är ämnat att finansiera terrorism. Försäkringsförmedlaren är skyldig att rapportera sådant som kan utgöra penningtvätt (även finansiering av terrorism) till Finanspolisen.

17. Insiderinformation

Försäkringsförmedlare kan i sin yrkesutövning erhålla information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument, s.k. insiderinformation. Den som får del av sådan information kan komma att omfattas av lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument (tidigare lagstiftning var insiderstrafflagen). Den som fått tillgång till insiderinformation och sedan för egen eller för någon annans räkning förvärvar eller avyttrar finansiella instrument utifrån den informationen kan dömas för *insiderbrott*.

Detsamma gäller för den som får insiderinformation och som med råd eller på annat sätt föranleder någon annan att förvärva eller avyttra finansiella instrument som informationen rör genom handel på värdepappersmarknaden. Insiderbrott är ett allvarligt brott med fängelse i straffskalan. Lagen innehåller en del undantagssituationer.

För det fall någon uppsåtligen röjer information som han eller hon inser eller borde inse är insiderinformation kan man dömas för *obehörigt röjande av insiderinformation* till böter eller fängelse i högst ett år.

Vidare finns brottsrubriceringen otillbörlig marknadspåverkan som innebär att man kan dömas för ansvar om man vid handel på värdepappersmarknaden eller annars förfar på ett sätt som är ägnat att otillbörligen påverka marknadspriset eller andra villkor för han-

deln med finansiella instrument eller på annat sätt vilseleda köpare eller säljare av sådana instrument.

Det är viktigt att förmedlaren känner till denna lagstiftning och kan identifiera sådana situationer där det finns risk för att förmedlare och anställda kan få del av sådan känslig information, t.ex. vid due-diligence arbete eller vid kontakt med kunder. Det ska finnas rutiner som anger hur de anställda ska agera om de kommer i kontakt med insiderinformation.

18. EU-sanktioner

FN stadgans kapitel VII utgör grunden för det internationella samfundets sanktioner. EU kan besluta om internationella sanktioner inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Det kan antingen vara beslut om att gemensamt genomföra FN:s sanktioner eller självständiga beslut om sanktioner. Detta sker genom att EU:s ministerråd antar en gemensam ståndpunkt. De åtgärder som faller inom gemenskapens behörighet, t.ex. handelsrestriktioner eller frysning av tillgångar för vissa individer genomförs sedan i en EG-förordning som blir direkt tillämplig i svensk nationell rätt.

För närvarande har EU sanktioner mot ett stort antal länder. Sanktionerna skiljer sig åt till både art och omfattning samt förändras över tid. Detsamma gäller också mot vilka länder som sanktionerna riktas. Information rörande vilka länder som är utsatta för sanktioner, arten och omfattningen kan fås genom Utrikesdepartementet.

19. Gränsöverskridande verksamhet

Om en försäkringsförmedlare vill utöva försäkringsförmedling i ett annat land inom EES, utan att inrätta filial där, ska förmedlaren underrätta Finansinspektionen om sin avsikt innan verksamheten påbörjas. Inspektionen ska enligt huvudregeln inom en månad från det att underrättelsen mottogs lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten ska utövas och samtidigt underrätta försäkringsförmedlaren om detta. Försäkringsförmedlaren får påbörja sin verksamhet i aktuellt land en månad efter det att förmedlaren fick information av Finansinspektionen om att inspektionen lämnat över underrättelsen till medlemsstaten ifråga. Finansinspektionen har meddelat föreskrifter om vilka uppgifter en underrättelse enligt 4 kap. 2§ lagen om försäkringsförmedling ska innehålla (se 9 kap. 2 § FFFS 2005:11).